

С. П. Корінний

Лейтенант

ЛЕЙТЕНАНТ (франц. lieutenant, букв. – тримаючий місце, за зразком лат. locum tenens – намісник) – [військове звання](#) молодшого офіцерського складу в армії, на флоті, у правоохоронних органах та інших військових формуваннях більшості країн світу. Попереднє – молодший Л., наступне – старший Л. Звання Л. уперше почали використовувати у 15 ст. у Франції на позначення заст. нач. загонів (від кін. того ж століття – заступник командирів рот). Від 2-ї пол. 17 ст. у Франції та ін. країнах Л. – військ. звання у армії та на флоті. У Рос. імперії 1701–1917 звання Л. існувало тільки на флоті, в армії (окрім кавалерії та гвардії) йому відповідали звання капітан-поручик (1730–97), штабс-капітан (1797–1884, 1885–1906, 1912–17), поручик (1884–85). У Армії УНР, ЗС Української Держави, УГА відповідниками звання Л. були хорунжий (молодший Л., Л.), поручник (старший Л.). У ЗС СРСР запроваджене 1935, у ЗС України – 1992 (перше звання Л. або молодшого Л. військовослужбовцям присвоює Міністр оборони України). У мотострілец., повітряно-десант., танк., інж. військах і артилерії за штатом Л., як правило, є командиром взводу. В більшості країн світу флот. звання Л. відрізняється за рангом від армій. (зокрема у США флот. Л. відповідає армій. [капітанові](#)), у ЗС України армій. і флот. звання Л. еквівалентні.

Бібліографічний опис:

Лейтенант / С. П. Корінний // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54109>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).